

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Balmuș Igor

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Balmuș împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne al RM, cu privire la anularea parțială a actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil

împotriva deciziei din 08 iulie 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3ra-16/26
PIGD 2-21180519-01-3ra-13012026)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.245¹ Cod administrativ.
Consecințele nedepunerii motivării recursului.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Barbacaru,
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

24 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Balmuș Igor

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 07.12.2021, Igor Balmuș a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne al RM, prin care a solicitat:

- Abrogarea, (anularea) ca fiind ilegal, Ordinul IGC nr.129ef. din 22.09.2021, în partea ce privește recunoașterea perioadelor de activitate în ramurile civile ca fiind înrudite cu specialitatea (funcția) militară deținută în cadrul IGC;
- Obligarea pârâtului de a emite un nou Ordin sau modificarea celui contestat în vederea recunoașterii integrale a perioadei de activitate în organele Procuraturii 27.06.2005 - 04.04.2016 ca și serviciu militar prin contract;
- Obligarea pârâtului de a emite un nou Ordin sau modificarea celui contestat în vederea recunoașterii și includerii activității din ramurile civile, în calitate de Manager (director) SRL „Legon”, ca fiind înrudită cu specialitatea (funcția) deținută în cadrul IGC, cu calcularea a 2 ani de activitate în această funcție pentru un an de vechime în serviciul militar, perioada de timp 01.03.1994 - 08.07.1996;
- Obligarea pârâtului de a emite un nou Ordin sau modificarea celui contestat în vederea recunoașterii și includerii perioadei de studii la secția zi a Colegiului Național de Vinificație și Viticultură din Chișinău, de la 01.09.1990 până la 04.03.1996, în vechimea în serviciul militar, potrivit algoritmului 2 ani de studii pentru 1 an de vechime în serviciul militar;
- Obligarea pârâtului de a emite un nou Ordin sau modificarea celui contestat în vederea recunoașterii activității în calitate de avocat și includerii integrale a perioada de timp 03.11.2016 – 21.07.2021, în vechimea în serviciul militar, cu calcularea conform algoritmului, 1 ani de activitate în această funcție pentru 1 an de vechime în serviciul militar.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a notat că, deși o parte din perioadele sale de activitate anterioară au fost recunoscute de către comisia din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, actele administrative emise sunt parțial ilegale, întrucât nu reflectă corect întreaga sa vechime în muncă și în serviciul militar.

3. În acest sens, el a susținut că perioada 27.06.2005 – 04.04.2016, în care a activat în organele procuraturii, trebuia recunoscută integral fie ca serviciu militar prin contract, fie cel puțin ca activitate echivalentă, cu aplicarea algoritmului de calcul 1:1. Reclamantul a motivat că, după angajarea benevolă în serviciul militar și detașarea la Procuratura Generală, a continuat să activeze în baza ordinelor Procurorului General, fiind supus unui regim similar celui militar, inclusiv prin

acordarea gradelor, purtarea uniforme și executarea unor atribuții ce țin de menținerea ordinii de drept și disciplinei militare. În opinia sa, aceste elemente demonstrează caracterul militar sau cel puțin asimilat al funcției exercitate, poziție susținută și prin referire la practica judiciară națională.

4. Totodată, reclamantul a invocat că autoritatea nu s-a expus asupra solicitării privind includerea perioadei studiilor efectuate în anii 1990–1994 într-o instituție de învățământ mediu de specialitate, deși, potrivit legislației aplicabile la acel moment, aceste studii urmau a fi incluse în vechimea în muncă, cu aplicarea formulei de 2 ani de studii pentru 1 an de vechime în serviciu.

5. De asemenea, acesta a considerat neîntemeiat refuzul de a recunoaște perioada 1994–1996, în care a activat în calitate de manager al unei societăți comerciale, ca fiind activitate înrudită cu funcția militară deținută ulterior. El a argumentat că atribuțiile exercitate în acea funcție implicau activități de conducere, control și asigurare a securității interne, comparabile cu cele ale funcției de șef al serviciului securitate internă și investigații.

6. În continuare, reclamantul a susținut că și perioada 03.11.2016 – 21.07.2021, în care a activat în domeniul juridic, inclusiv în calitate de avocat, trebuia inclusă integral în vechimea relevantă, cu aplicarea algoritmului 1:1, prin analogia legii, având în vedere că atribuțiile profesionale exercitate vizau protejarea ordinii de drept, prevenirea ilegalităților și asigurarea integrității.

7. În susținerea poziției sale, reclamantul a mai subliniat că, la reangajarea în serviciul militar, i-a fost recunoscut gradul de locotenent-colonel, fapt ce ar confirma implicit recunoașterea experienței sale profesionale anterioare și ar contrazice concluziile restrictive ale comisiei.

8. Prin urmare, acesta a considerat că autoritatea publică a interpretat și aplicat eronat normele legale incidente, solicitând recunoașterea integrală a perioadelor contestate și recalcularea corespunzătoare a vechimii în serviciu, cu toate consecințele legale ce decurg din aceasta.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17.02.2023, acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Igor Balmuș împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne al RM, cu privire la anularea parțială a actului administrativ – Ordinul nr.129ef din 22.09.2021 „Cu privire la recunoașterea activității în ramuri civile ca fiind înrudite cu specialitatea militară deținută în cadrul IGC”, obligarea emiterii actului administrativ favorabil solicitat, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 17 februarie 2023, Igor Balmuș a declarat apel asupra hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17.02.2023

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 08 iulie 2025 a Curții de Apel Centru a respins apelul declarat de Igor Balmuș și a menținut hotărârea primei instanțe din 17 februarie 2023.

12. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, solicitarea lui Igor Balmuș privind recalcularea vechimii în serviciu a fost examinată de Comisia IGC în baza actelor prezentate și a legislației aplicabile. Prin decizia Comisiei, a fost recunoscută parțial activitatea sa din ramurile civile ca fiind înrudită cu funcția deținută, stabilindu-se o vechime totală de 7 ani 11 luni și 14 zile de serviciu militar, fiind excluse anumite perioade (activitatea de avocat fără contribuții achitate și activitatea de manager la SRL „Legon”).

13. Instanța de apel a constatat că pretențiile reclamantului privind recunoașterea integrală a activității de procuror (2005–2016) ca serviciu militar sunt neîntemeiate, întrucât această categorie nu este prevăzută de lege pentru echivalare 1:1. Corect, Comisia a aplicat formula de conversie 2:1 pentru activități civile înrudite.

14. Referitor la activitatea de manager la SRL „Legon”, instanța a reținut că reclamantul nu a prezentat documente privind atribuțiile funcției, ceea ce a făcut imposibilă verificarea înrudirii cu funcția actuală, condiție obligatorie conform instrucțiunilor MAI.

15. În privința studiilor la Colegiul de Vinificație, instanța a stabilit că acestea nu pot fi incluse în vechimea în serviciu militar, deoarece nu reprezintă studii superioare și nu țin de domeniul militar sau de ordine publică, conform legislației în vigoare.

16. Cu privire la activitatea de avocat, instanța a confirmat că aceasta a fost corect recunoscută ca înrudită, însă perioadele în care nu au fost achitate contribuțiile sociale au fost legal excluse.

17. În concluzie, instanța de apel a considerat că decizia Comisiei și hotărârea primei instanțe sunt legale și întemeiate, respingând apelul ca nefondat și menținând soluția Judecătoriai Chișinău.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 08 septembrie 2025, Balmuș Igor a depus cerere de recurs împotriva Deciziei Curții de Apel Centru din 08 iulie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, cu trimiterea prezentei cauze spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

19. Totodată, recurentul a menționat că își rezervă dreptul de a expune argumentele de fapt și de drept într-o cerere motivată, care va fi depusă după recepționarea deciziei motivate.

20. Ulterior, un recurs în care să fie dezvoltate temeiurile pentru admiterea recursului, prevăzute în art.245¹ Cod administrativ nu a fost depus.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 24 alin. (1) Cod administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

22. Art. 96 alin. (1) Cod administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

23. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

24. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

25. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

26. Art. 246 alin (1) din Codul Administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul

inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

27. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul Administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹.”

28. Art. 195 Cod administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.”

29. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

30. Art. 111 din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.”

31. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. În preambul, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, adoptată în contextul reformei Curții Supreme de Justiție, au fost operate modificări în mai multe acte normative, inclusiv în Codul administrativ, aceste modificări intrând în vigoare la data de 1 septembrie 2023.

33. Întrucât legea procesual civilă care instituie obligații noi, restrânge drepturi procedurale, limitează exercitarea unor drepturi sau introduce sancțiuni procedurale noi ori suplimentare nu are efect retroactiv, procedura de examinare a cauzei se desfășoară potrivit noilor dispoziții legale, aplicabile de la data intrării în vigoare.

34. Din examinarea materialelor dosarului rezultă că decizia contestată a Curții de Apel Centru a fost pronunțată public la data de 08 iulie 2025, ulterior intrării în vigoare a modificărilor aduse Codului administrativ.

35. În consecință, potrivit prevederilor art. 245 din Codul administrativ, recurentul are obligația de a depune, în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei motivate, un recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel. Or, textul normativ nu reglementează posibilitatea depunerii unui recurs nemotivat.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ consacră nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, ci și cerința de seriozitate a cererii, sub aspectul invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept material sau procedural, de natură să conducă la casarea deciziei instanței de apel. Totodată, Codul permite și invocarea ex officio a erorilor de drept.

37. Pentru a fi admisibil, recursul trebuie să conțină o motivare convingătoare și pertinentă, în conformitate cu prevederile art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ. În acest sens, motivarea cererii trebuie să respecte exigențele de formă și fond prevăzute de lege, astfel încât să poată trece testul de admisibilitate și să justifice accesul la calea de atac a recursului.

38. În speță se constată că, la 08 septembrie 2025, Balmuș Igor a depus la Curtea Supremă de Justiție un recurs nemotivat. Or, la data respectivă, Codul administrativ în vigoare nu mai prevedea posibilitatea depunerii unui recurs nemotivat, iar cererea formulată nu întrunea cerințele prevăzute de art. 245¹ alin. (1) din același cod. În aceste condiții, recurentul era obligat să-și conformeze conduita dispozițiilor legale aplicabile și să depună, în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei motivate, un recurs argumentat corespunzător exigențelor de admisibilitate.

39. Instanța de recurs subliniază că, pentru respectarea cerințelor legale, nu este suficient ca recursul să fie depus în termenul prevăzut de lege, ci este necesar ca acesta să fie formulat și în modalitatea prevăzută de art. 245¹ din Codul administrativ, respectiv să conțină în mod expres motivele de fapt și de drept care fundamentează critica deciziei instanței de apel.

40. Potrivit legii, termenul de depunere a recursului începe să curgă din ziua următoare comunicării deciziei motivate pronunțate de instanța de apel.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că termenul de declarare a recursului are caracter imperativ, fiind un termen de procedură. Nerespectarea acestuia atrage sancțiunea decăderii din dreptul de a exercita calea de atac, fără posibilitatea examinării cererii în fond. Stabilirea unui termen limită pentru valorificarea căii de atac urmărește asigurarea disciplinei procesuale, a securității juridice și prevenirea repunerii perpetue în discuție a unor hotărâri irevocabile. Decăderea din dreptul de acces la Curtea Supremă de Justiție constituie o garanție a stabilității raporturilor juridice.

42. În acest context, se impune a menționa că, în conformitate cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, se numesc ședințe sau se emit citații se notifică participanților la proces potrivit prevederilor art. 96-114 din același cod.

43. Notificarea deciziei instanței de apel către participanții la proces are ca scop asigurarea unei comunicări adecvate, rapide și eficiente din punct de vedere al costurilor, a conținutului actului de procedură. În vederea dovedirii aducerii la cunoștință a actului procedural, este necesară anexarea la dosar a dovezii recepționării acestuia de către partea vizată.

44. Din analiza materialelor dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la data de 08 iulie 2025. Ulterior, la 18 decembrie 2025, copia deciziei motivate a fost expediată prin poșta electronică participanților la proces, inclusiv recurentului Balmuș Igor, la adresa de email XXXXXX (f.d. 199).

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că adresa electronică menționată este gestionată de recurentul Balmuș Igor, fiind indicată în cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de recurs (f.d. 4, 202)

46. Sub acest aspect, instanța de recurs reiterează că, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, actele procedurale pot fi comunicate prin poșta electronică, cu condiția ca această modalitate să asigure transmiterea efectivă a conținutului actului și confirmarea recepționării de către destinatar. În aplicarea acestei norme, dovada expedierii și recepționării actului de către partea interesată poate fi făcută prin prezentarea unui extras generat de operatorul serviciului de poștă electronică. Acest document trebuie să conțină: adresele de e-mail ale expeditorului și destinatarului, data calendaristică și ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc transmis.

47. Cu titlu de excepție, în situația unei erori tehnice sau a imposibilității transmiterii actului prin poșta electronică, extrasul menționat va reflecta aceste inadvertențe. În astfel de cazuri, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail Delivery System”, din care va rezulta imposibilitatea livrării mesajului și cauzele care au generat această situație – cum ar fi inexistența adresei sau imposibilitatea de a primi mesaje pe respectiva adresă.

48. În lipsa unor asemenea mențiuni privind eșecul transmiterii și în prezența unui extras de pe portalul poștei electronice a instanței de apel care atestă notificarea deciziei motivate către partea recurentă, se prezumă în mod legal că actul a fost adus la cunoștința acesteia. Astfel, modalitatea de notificare utilizată respectă cerințele prevăzute de art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

49. Astfel, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Centru a asigurat notificarea copiei deciziei motivate recurentului, iar acțiunile întreprinse de instanța de apel în privința transmiterii acesteia corespund integral exigențelor legale.

50. În consecință, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, termenul de depunere a recursului este de 2 luni de la notificarea deciziei motivate, termen care, în speță, a început să curgă de la data de 18 decembrie 2025. Prin urmare, data limită pentru formularea și depunerea recursului era 18 februarie 2026.

51. Cu toate acestea, recurentul nu a depus recursul în termenul legal de 2 luni de la data notificării deciziei motivate.

52. Prin urmare, se impune aplicarea sancțiunii procedurale prevăzute la art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ, constând în declararea recursului ca inadmisibil, întrucât acesta nu poate fi încadrat în niciunul dintre temeiurile de admisibilitate prevăzute la art. 245¹ din același cod, iar motivarea recursului nu a fost prezentată.

53. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Balmuș Igor.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă